

Галилей разправилъ подробно, че земята се завъртва около слънцето за една година и около себе си за 24 часа (едно денонощие). Отъ въртенето на земята около осъта си става день и нощъ. И както дене, така и ноще, ние еднакво се привличаме отъ нея и намъ се струва, че стоимъ се отгоре ѝ.— Земете една обла тиква съ грапава повърхностъ—рекълъ той. Вържете я съ връвъ за опашката и я дръжете да виси въ въздуха. Турете сега една мравка да лази по тиквата, а вие я въртете съ другата ржка и ще видите, че мравката нѣма да падне, кждето и да иде.

Това нѣщо не могло да се разбере отъ духовнитѣ сѣдии.

— Това е заблуда, казали сѣдиитѣ. Не бива да учишъ народа на такива нѣща и да го развращавашъ. Ако ти не се откажешъ отъ учението си, ще те изгоримъ като Джордано Бруно.

Старецътъ Галилей се замислилъ. Той нѣмалъ такава твърда воля, както Бруно. Започналъ да дига рамене и да се колебае.

— Приближи се до масата, заповѣдали сѣдиитѣ на Галилея. Седни на колѣне. Цѣлуни кръста. Тури си ржката на евангелието. Говори това, що ти казваме:

— Азъ, Галилей, 70 годишенъ, отъ Пиза, се отричамъ отъ учението си, че земята се върти. За напредъ ще уча, че земята стои *неподвижна* и че тя е центъръ на вселената.

Когато Галилей се изправилъ на крака и зелъ да слиза отъ стъпалата, той се разкаялъ, защо се е отрекълъ отъ истината. Спрѣлъ се за единъ мигъ и помислилъ, па тропналъ съ кракъ и рекълъ:

— Азъ се заклехъ, че земята не се върти, но тя нѣма да ме послуша. Тя пакъ си се върти.